

за Церква-та? Послѣ *племѣнный-тъ егоизмъ*, който ще са развива въ племѣнни-тъ церкви, до толко ще да удави религіозни-тъ чувства, щото много ще е мѣчно да возбужда въ нихъ ревность за да са стараятъ взаимно и содѣйствувать една къмъ друга по христіанска длѣжность; вѣроятно е че то ще става повече за племѣнны выгоды. Въ сердца-та же на народъ-атъ христіанскы ще иматъ по-голѣмо вліяніе племѣнни-тъ чувства и мірски-тъ ползы, които ще препятствувать на религіозно-то съобщеніе съ другоплѣменни-тъ въ тайнственно-то съпричастіе на всяко свято нѣщо, това което и нынѣ съ жалость глѣдаме че са случава при племѣнисти-тъ както въ Цариградъ така и вънъ по епархіи-тъ. Наконецъ не е вѣроятно че народоплемѣнни-тъ церкви ще иматъ религіозно съобщеніе съ духъ-тъ на взаимна-та любовь и искренность, че нихни-тъ настыри ще са собирають на священни помѣстни или вселенскы Соборы и разммышлявають за общо-то благочестіе на христіанство-то и добрый-атъ порядокъ на всеобща-та Церква, че ще са грыжатель за общи-тъ выгоды и че най-нослѣ ще са подвизавать за слава-та Божія, за православна-та вѣра и соборна-та православна Божія Церква, която разнообразно са гони и съ умышленіе напада. Совсѣмъ тѣмъ същи-тъ тыя божественни и священни въ такъвъ случай са преобрѣщать на чловѣчески творенія; мірска-та полза са полага погорѣ отъ духовна-та и религіозна-та; всяка една племѣнна церква като иска своя-та полза, догматическый-атъ членъ напротивъ кой-то блистателно стои въ Символь-атъ на вѣра-та: *“ въ едину святую соборною и апостолскую церковь ”*, са язвенно нарушава. Ако тыя така истинни излѣзатъ, както несумѣнно са тѣй, въ та-